

gør det stadig. Det blev dengang afvist af regeringspartierne og deres støtteparti, Dansk Folkeparti, med argumentet om, at det skulle være kommunerne og regionerne, der selv havde styr på de her ting.

Med det her forslag og de emner, vi har til debat i dag, bliver det vel helt tydeligt – også for modstanderne af en sådan central videnbank – at det er for kompliceret et emne at lægge ud til de kommunale indkøbschefer mellem kontormøbler og tavlekridt. En central politik på dette område er derfor nødvendig.

Det lægger jo også op til at give mulighed for at firmaet Danmark, altså det offentlige firma Danmark, har en central holdning til, hvilke stoffer vi vil have i det offentlige, og derfor vil vi også have mulighed for via sådan en central videnbank at forhindre, at der i det offentlige system findes de produkter, som vi mener ikke skal være til stede. Hvad der så foregår i det private, er jo så det, det forslag vi behandler nu, kan lægge op til.

Derudover har vi bemærket, at forbrugersiden ved Forbrugerrådet har givet udtryk for, at dette forslag bør nyde fremme, så Socialdemokraterne kan støtte forslaget videre behandling.

Formanden:

Tak til hr. Bjørn Medom Nielsen. Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil da gerne starte med at løfte sløret for fru Elsebeth Gerner Nielsen og sige, at vi ikke støtter det her beslutningsforslag. Men jeg vil da gerne tage hatten af for, at man har genfremsat beslutningsforslaget i den her version.

Når jeg så har sagt det, vil jeg også gerne sige, at der er mange ting her, som jeg betragter som populistiske, heriblandt at man gerne vil gøre en hel masse i forbindelse med ftalater og hormonforstyrrende stoffer, når vi rent faktisk kan konstatere, at De Radikale jo var dem, der sådan set i vinter bremsede for, at vi kunne få legetøjet udfaset hurtigere, end miljøministeren lagde op til.

Så derfor er det jo ret sjovt at lytte til den debat, der handler om, at nu skal der ske noget, når man tænker på, at da vi egentlig havde muligheden for at trække noget af legetøjet ud af markedet før tid, ønskede De Radikale ikke at være med til den løsning.

Derfor må jeg bare sige, at det, der er fremlagt her som en genfremsættelse, kan det være godt nok at få debatten om. Det synes vi er helt fint,

for vi ved jo også, at alle partier er med til at have en strategi, hvor vi faktisk gerne vil de her ftalater og hormonforstyrrende stoffer til livs.

Det er jo vigtigt, at vi gør noget på det her område, men når vi gerne vil indføre en indkøbspolitik for det offentlige, er der jo mange ting, der skal tages hensyn til. Når den enkelte indkøber, som fru Elsebeth Gerner Nielsen refererer til, gerne vil have det redskab, at vi pålægger dem nogle ting, så mener jeg, at vi også gerne skulle have tillid til, at de indkøbere, som sidder der, tør tage nogle beslutninger, som måske koster lidt ekstra for det enkelte sygehus i de her situationer.

Kl. 17.10

Det skulle jo gerne være sådan, at indkøbere tænker på, at de kunder, vi har i hospitalsvæsenet, skal man også tage hensyn til, og derfor er det jo kun glædeligt at høre, at den udvikling, der har været på sygehusområdet, er den, at de selv har udfaset de her ftalatholdige slanger og den slags ting.

Det er glædeligt, men hvis man vil lovgive om det, som det er lagt op til her, mener vi i Dansk Folkeparti at man går langt over strengen, når man selv er med i en strategi, som De Radikale jo også er, som gør, at vi tager hånd om de her problemer.

Jeg mener også med hensyn til det forbud, der er omkring skolemateriale og produkter til børn, at det selvfølgelig er vigtigt, at vi ligesom får den kortlægning, der nu er i gang, og som man arbejder med, på bordet, og hvis de produkter indeholder nogle ting, som gør, at vi selvfølgelig skal tage hånd om, at man udtager nogle af dem, jamen så skal vi gøre det. Det er der ingen tvivl om, for hvis vi spiller hasard med folks helbred netop ved at tillade nogle hormonforstyrrende stoffer, skal det jo selvfølgelig ikke forekomme, og så skal de ud.

Til det punkt i beslutningsforslaget, der handler om, at der skal være en større bevilling til forskning, må vi bare sige, at der har vi afsat nogle penge specifikt til forskning. Så kan det altid diskuteres, om bevillingen er stor nok, men der er afsat penge; der er afsat 40 mio. kr. til området, og hvis man kan sørge for at få nogle af de andre forskningsmidler til at hjælpe med ved forskningen på området, skal man selvfølgelig benytte sig af det.

Så vi må bare fra Dansk Folkepartis side sige, at det her beslutningsforslag mener vi ikke er det eneste rigtige. Vi vil gerne fremadrettet have debatten om, hvad vi kan gøre, og om der er